

วัดกล้วย

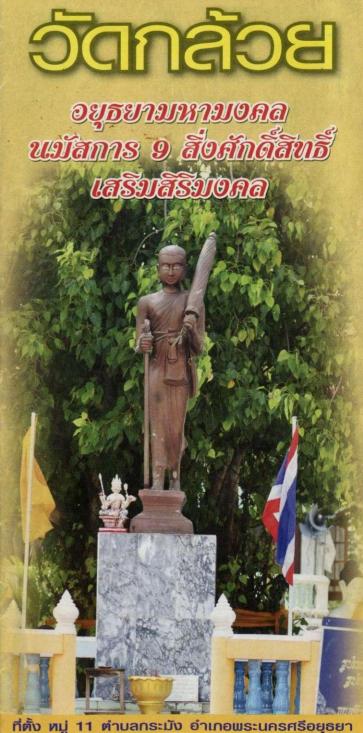
วัคกล้วยเป็นวัดที่สร้างขึ้นในสมัยกรุงศรีอยุธยา ประมาณปี พ.ศ. 2200 (ยุคของสมเด็จพระนารายณ์มหาราช พ.ศ. 2199 - 2231) ตั้งอยู่ติดแม่น้ำป่าสักนอกเกาะตัวเมืองอยุธยาไปทางทิศตะวันออก ใกล้กับสะพานข้ามแม่น้ำนเรศวร (แม่น้ำป่าสัก) หรือห่างจากสถานี รถไฟอยุธยาประมาณครึ่งกิโลเมตร ถ้าเดินทางด้วยรถยนต์จาก กรุงเทพฯ มาทางถนนสายเอเชีย เมื่อตรงเข้าสู่ตัวเมืองจะถึงวงเวียน เจดีย์ เลี้ยวซ้ายตรงเข้ามาจนข้ามทางรถไฟจะเป็นถนนสายเล็กๆ เลียบทางรถไฟ จึงเลี้ยวขวาเข้าไปประมาณ 500 เมตร จะพบ วัดกล้วย ทางด้านข้ายมือ หากตรงไปอีกประมาณ 200 เมตร วนใต้สะพานขึ้นสะพานปรีดีพนมยงค์จะสามารถเข้าสู่ตัวเมือง อยุธยาได้

สนับสนุนโดย องค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โทร. (035) 336-588, (035) 336-599

ที่ตั้ง หมู่ 11 ตำบลกระมัง อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

lns. (035) 242-768

Wat Gluay

Wat Gluay was built around 1657. It is located on the bank of Pa Sak river.

Wat Gluay played a very important role in Krung Sri Ayutthaya history. It once was the center of trading on water which was also the parking place for the cargo boats of the people from the north. It used to be the battlefield and the army unit of King Tak Sin Maharaj.

Inside the temple, there is a Phra Pratan presiding in the old Ubosot. It was made of brass and was filled with amulets.

Wat Gluay (Gluay Temple)

วัดกล้วย

วัดกล้วย เมื่อปี พ.ศ. 2525 บริเวณหน้าโบสถ์มีแต่เจดีย์บรรจุ กระดูก ต้นไม้และกอไผ่ บริเวณจอดรถในปัจจุบันนี้เป็นสระน้ำ ขนาดใหญ่ลึก 7 เมตร เป็นที่เช่าทิ้งท่อนซุงของโรงเลื่อยไม้ ทาง เข้าวัดกล้วยลำบากมาก ต้องอาศัยเส้นทางของรถบรรทุกซุง

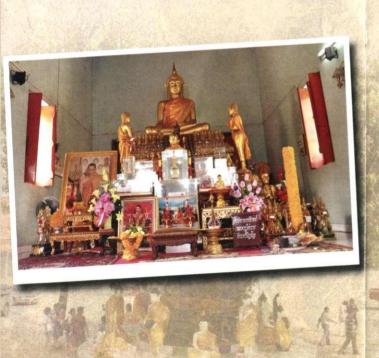
ปี พ.ศ. 2530 มีประชาช<mark>นต่างจังหวัด เริ่มมาทำบ</mark>ุญกุศล มากขึ้น ต้องเดินเข้าวัดด้วยความลำบาก

ปี พ.ศ. 2548 องค์การบริหารส่<mark>วนจังหวัด มาเทปูนพัฒนา</mark> ให้เป็นลานจอดรถได้

หลวงพ่อต่วนอดีตเจ้าอาวาส นามเดิม ต่วน สิทธิวงษา เกิดเมื่อ ปี พ.ศ. 2444 ที่กรุงพนมเปญ ประเทศกัมพูชา บิดาชื่อ นายเหม สิทธิวงษา มารดาชื่อ นางเฉียบ สิทธิวงษา มีอาชีพทำนา ในบรรดา พี่น้องหลายคน ท่านมีรูปร่างไม่เหมือนใคร คือเตี้ยล่ำ และผิวคล้ำ วัยเด็กได้เรียนหนังสืออยู่กับพระที่วัด และติดตามพระอาจารย์ เดินธุดงค์ เข้ามาในประเทศไทยตั้งแต่ยังเป็นสามเณร เมื่อมีอายุครบ บวชก็ได้อุปสมบทเป็นพระภิกษุที่กรุงพนมเปญ และจำพรรษาอยู่ ที่นั่น 1 พรรษา เมื่อออกพรรษารับผ้ากฐินแล้ว จึงเดินทางเข้ามา ในประเทศไทย

ท่านได้เรียนวิชาอาคม และเวทมนตร์ คาถาต่างๆ มากมาย หลังอุปสมบทเป็นพระภิกษุแล้วก็ได้เดินธุดงค์ ปฏิบัติธรรม เข้ามา ในประเทศไทย โดยมีพระที่เป็นสหายร่วมเดินธุดงค์หลายรูป แต่ ส่วนใหญ่กลับสู่ประเทศเขมรหมด คงเหลือสหายธรรมอยู่ใน ประเทศไทยเพียง 2 รูปคือ หลวงปู่หิน วัดระฆัง ธนบุรี กับหลวงปู่ สร้อย วัดทางหลวง อำเภอบางช้าย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ท่านจำพรรษาเพื่อเรียนวิชากับหลวงปู่ทาที่วัดหัวโนนเป็นเวลา 3 พรรษา หลังจากนั้นหลวงปู่ทาก็ได้ให้ท่านมาอยู่ที่วัดกล้วย เพื่อ พัฒนาวัดกล้วยให้เจริญ เมื่อเดินทางออกจากวัดหัวโนนแล้ว ก็ได้ไปพักกับหลวงปู่หิน พระสหายเพื่อเรียนวิชากับหลวงพ่อนาค วัดระฆัง เมื่อออกจากวัดระฆังแล้ว จึงมาพำนักอยู่ที่วัดกล้วย และพัฒนาเสนาสนะให้มีความเจริญจนทุกวันนี้.

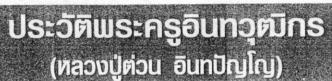

มหัสจรรย์ พระธาตุก็อสารทิศเสด็จมาประดิษฐาน นมิสการ 9 สิ่งศักดิสทธิ์เสริมสิริมงคล

ม.11 ต.กระมัง อ.พระนครศรีอยุธยา

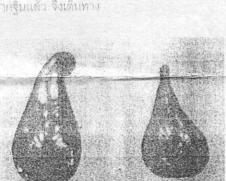
จ.พระนครศรีอยุธยา

นามเดิม ต่วน สิทธิวงษา เกิดเมื่อปี พ.ศ. 2444 ที่ กรุงพนมเปญ ประเทศกัมพูชา บิตาชื่อ นายเหม สิทธิวงษา มารดาชื่อ นางเฉียบ สิทธิวงษา มีอาชีพทำนา ในบรรดาพี่น้องหลายคน ท่านมีรูปร่างไม่เหมือน ใคร คือ เตี้ยล่ำ และผิวคล้ำ วัยเด็กได้เรียนหนังสืออยู่กับพระที่วัด และติดตามพระอาจารย์เดินธุดงค์เข้ามาในประเทศไทยตั้งแต่ยังเป็น สามเณร เมื่อมีอายุครบบวชก็ได้อุปสมบทเป็นพระกิกษุที่อรุงพนมเปญ และจำพรรษาอยู่ที่นั้น 1 พรรษา เมื่อออกพรรษารับผ้าผฐินแล้ว จึงเดินทาง เข้ามาในประเทศไทย

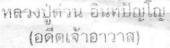
ท่านได้เรียนวิชาอาคม และเวทมนตร์ คาญต่างๆ มากมาย จะสังเกตเห็นวาร่างกาย ของท่านนั้น มีแต่รอยสักยันต์ และอาบน้ำ ยาว่านเติมไปหมดหลังอุปสมมทเป็นพระภิกษุ แล้วก็ได้เดินธุดงค์ ปฏิบัติธรรมเข้ามาใน ประเทศไทย โดยมีพระที่เป็นสหายร่วมเติน ธุดงค์หลายรูป แต่ส่วนใหญ่กลับสู่ประเทศเขมร หมด คงเหลือสหายธรรมอยู่ในประเทศไทย เพียง 2 รูป คือ หลวงปู่หิน วัดระฆัง ธนบุรี กับ หลวงปู่สร้อย วัดทางหลวง อำเภอบางช้าย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ต่อมาในปี พ.ศ. 2469 ท่านได้มา จำพรรษาที่ วัดหัวในน หรือ วัดหัวใน ตำบล หนองแค อำเภอหนองแค จังหวัดสระบุรี เพื่อเรียนวิปัสสนากรรมฐาน กับ หลวงปู่ทา เจ้าอาวาส ซึ่งเป็นชาวจังหวัดอุทัยธานี หลวงปู่ทาเป็นพระอาจารย์ที่มีวิชาอาคมมาก ท่าน เป็นพระสหายที่ร่วมเดินธุดงค์ กับ หลวงปู่หลั่น

วัดพระญาติ จังหวัดพระบครศรีกยุธยา

ท่านจำพรรษาเพื่อเรียนวิชากับหลวง ปู่ทาที่วัดหัวโนนเป็นเวลา 3 พรรษา หลังจากนั้น หลวงปู่ทาก็ได้ให้ท่านมาอยู่ที่วัดกล้วย เพื่อพัฒนา วัดกล้วยให้เจริญ เมื่อเดินทางออกจากวัดหัวโนน แล้วก็ได้ไปพักกับหลวงปู่หิน พระสหายเพื่อเรียน วิชากับหลวงนาค วัดระฆัง เมื่อออกจากวัดระฆังแล้ว จึงมาพำนักอยู่ที่วัดกล้วย และพัฒนาเสนาสนะ ให้มีความเจริญจนทุกวันนี้

พระครูประกัศรญาณ สุนทร

ท่านมรณภาพเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2529 หลังจากวันพระราชทานเพล็งศพหลวงปุ่ญ่นแล้ว ก็ทำ พิธีสามหาบเก็บอัฐิธาตุ และ ท่าพิธีบารจะเริง ในรูปเหมือนของท่าน ในการทำพิธีบารจะเริง หลายผนสงสัยว่าทำไม่มีฐิเณ ท่านจึงมี สัยบางรถาต มีสีสันสวยงาม และที่แปลกล้าอย่างหนึ่ง คือ บริเวณ กระดูกหน้าแข้งของท่านกลายเป็น หืนสีน้ำตาล และกระดูกศีรษะเป็น สีเขียา สีฟ้า

ขณะนั้นยังไม่มีใครรู้จักเรื่อง กระจุกก็แบรเป็น พระธาตุ กันมากนัก พระครูประภัศรณาณสุนทร ซึ่งเป็นเจ้าอาวาสองค์ต่อมา จึงได้เก็บกระจูกส่วนศีรษะ ไว้ชิ้นหนึ่ง และส่วนหน้าแข้งที่เป็นหืนชิ้นหนึ่ง โดย ไม่นำไปบรรจุในรูปเหมือนของท่าน ต่อมาเมื่อไปเก็บ เศษขึ้เถ้า จึงได้พบพัน และลูกตาสีนิล ทั้ง 2 ข้าง ส่วนเศษกระดูกนั้นในระยะแรกจะมีใขมันจับเยิ้มอยู่ แต่พอนานๆ ไปก็กลายเป็นผลึกหยก สีต่างๆ และ กลายเป็น พระธาตุ เม็ดเล็กๆ กระดูกส่วนอื่นก็จับตัว เป็นเหมือน ปะการังสีขาว

